

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **obec Lechotice**
sídlem Lechotice 100
zastoupený Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou, advokátkou
sídlem Olomoucká 36, Mohelnice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.9.2018, č.j. KUZL/10903/2018, sp.zn. KUSP/10903/2018/PŽÚ,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5.9.2018, č.j. KUZL/10903/2018, sp.zn. KUSP/10903/2018/PŽÚ, kterým byl podle § 141 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítnut žalobcův návrh, aby mu Svazek obcí pro hospodaření s odpady – Bystřice pod Hostýnem zaplatil vypořádací podíl v částce 419 793,50 Kč (výrok I.). Výrokem II. byla žalobci uložena povinnost zaplatit Svazku obcí pro hospodaření s odpady – Bystřice pod Hostýnem náhradu nákladů řízení v částce 4 356 Kč.
2. Předtím, než mohl zdejší soud přistoupit k věcnému posouzení žaloby na základě uplatněných žalobních bodů, musel se zabývat její přípustností (zejména § 65, § 68 a § 70 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“). Jeden z důvodů nepřípustnosti žaloby je zakotven v § 68 písm. b) s.ř.s., podle něhož je žaloba nepřípustná také tehdy, jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu. V případě, že by soud shledal, že žaloba směřuje proti rozhodnutí v soukromoprávní věci, nemohl by ji posoudit věcně, nýbrž by ji musel podle § 46 odst. 2 s.ř.s. odmítnout. Podle tohoto ustanovení soud návrh odmítne mimo jiné tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán

- rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.
3. Právě nepřípustnost žaloby z toho důvodu, že směřuje proti rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydanému v mezích zákonné pravomoci správního orgánu, přitom zdejší soud v daném případě shledal.
 4. Podle § 141 odst. 1 a 7 správního řádu ve sporném řízení správní orgán řeší spory z veřejnoprávních smluv (část pátá) a v případech stanovených zvláštními zákony spory vyplývající z občanskoprávních, pracovních, rodinných nebo obchodních vztahů. Rozhodnutím ve sporném řízení správní orgán návrhu zcela, popřípadě zčásti vyhoví, anebo jej zamítne, popřípadě ve zbylé části zamítne.
 5. V daném případě rozhodl žalovaný o tom, že žalobce nemá nárok na to, aby mu svazek obcí zaplatil vypořádací podíl v konkrétní výši při vystoupení žalobce z dobrovolného svazku obcí. Žalovaný tedy rozhodoval o tom, zda žalobce má či nemá konkrétní finanční nárok, byť je tento nárok odvozován od původně uzavřené smlouvy, jež byla smlouvou veřejnoprávní. Podstatné je, že bylo rozhodováno ve sporném řízení o majetkovém sporu mezi smluvními stranami (žalobcem a svazkem obcí). I na základě veřejnoprávní smlouvy totiž mohou vzniknout spory soukromoprávního charakteru, tj. spory majetkové. Tak tomu bylo i v daném případě.
 6. Projednávání a rozhodování ve věcech soukromoprávních náleží již s účinností od 1.1.2003 obecným soudům, které postupují podle části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.). Tato úprava poskytuje soukromým právům větší ochranu, neboť soudní řízení zde důsledně vychází z principů a zásad řešení soukromoprávních sporů. Soud neprovádí pouze přezkum správního rozhodnutí, jak je činěno ve správním soudnictví, ale je povolán k tomu, aby případně sám rozhodl o věci. Vzhledem k tomu, že žalobou bylo napadeno rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu, zdejší soud dospěl k závěru, že se jedná o žalobu nepřípustnou ve smyslu § 68 písm. b) s.ř.s. Dále pak postupoval v souladu s § 46 odst. 2 s.ř.s. a žalobu odmítl s odůvodněním, že ve správním soudnictví je poskytována ochrana jen veřejným subjektivním právům, kdežto subjektivním právům soukromým je poskytována ochrana v civilním soudním řízení podle části páté o.s.ř. Současně zdejší soud poučuje žalobce o tom, že ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení může podat žalobu podle části páté o.s.ř., přičemž věcná příslušnost soudu k projednání a rozhodnutí sporu je dána § 249 odst. 1 s.ř.s., podle něhož k řízení v prvním stupni jsou příslušné okresní soudy, a místní příslušnost soudu pak vyplývá z § 250 odst. 1 o.s.ř.
 7. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle části páté o.s.ř. k příslušnému okresnímu soudu. Jestliže tak žalobce v této lhůtě učiní, platí, že soudní řízení podle části páté o.s.ř. o takové žalobě bylo zahájeno dnem, kdy takový návrh došel soudu ve správním soudnictví

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Podání kasační stížnosti nestaví lhůtu pro podání žaloby podle části páté o.s.ř.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 7. listopadu 2018

David Raus, v.r.
předseda senátu